230. Posledice nečistosti

1 (Gospod:) "Glede discipline mesa in življenja in resnične deviške čistosti pa na zemlji ni ljudstva, ki bi bilo tej kreposti bolj vdano kot ravno ti črnci, in bi mu bil greh prešuštvovanja, spolne zlorabe in nečistovanja bolj tuj kot spet prav tem črncem.
2 To pa je tudi največjega življenjskega pomena; če bi se namreč belci ogibali tega greha in spolno občevali le tolikokrat, kolikor je nujno za obuditev plodu v telesu krepostne, po Božji ureditvi živeče žene, vam povem: niti enega ne bi bilo med vami, ki ne bi bil vsaj jasnovidec! Tako pa, kot je navada med vami, moški in ženska zapravita svoje najboljše substance z velikokrat vsakdanjim razsipanjem najžlahtnejših in duši najsorodnejših življenjskih sokov in tako nikoli nimata v sebi zaloge, iz katere bi se lahko v duši zbirala čedalje močnejša svetloba!
3 Zato pa postajata čedalje bolj leni in polipasto uživaški bitji. Le redko sta sposobna jasnih misli, boječa sta in nizkotna, zelo materialna, zlovoljna in muhasta, sebična, nevoščljiva in ljubosumna. Težko razumeta ali sploh ne moreta razumeti česa duhovnega; njuna domišljija vedno blodi v razdražljivosti smrdečega mesa in se ne more več dvigniti k nečemu višjemu in duhovnemu. In četudi je tu in tam nekaj ljudi, ki se vsaj v trenutkih brez mesene poželjivosti bežno. ozrejo kvišku, pridejo takoj znova, kot temni oblaki na nebu, meseno čutne misli in zakrijejo višje tako, da duša povsem pozabi nanje in znova strmoglavi v smrdečo mlakužo mesene strasti!
4 Pri takšnih ljudeh njihovi neredko prav dobri sklepi večinoma koristijo kaj malo ali pa nič. Večinoma so podobni svinjam, ki z zmeraj novo strastjo planejo v najnagnusnejše blatne mlakuže in z vsem telesom rijejo po njih, in psom, ki se vedno znova vračajo k izbljuvkom in te spet hlastno požrejo.
5 Zato vam tudi resnično povem, da bodo hotniki in hotnice, prešuštniki in prešuštnice in nečistniki vseh vrst in vsakega spola le stežka našli vhod v Moje kraljestvo ali pa sploh ne.
6 Če se ti zdi v srcu to nekoliko prehudo, skušaj spremeniti takšnega meseno čutnega človeka! Začni ga opozarjati na Božje zapovedi in mu reci: 'Mir s teboj, Božje kraljestvo se ti je približalo! Opusti svoje grešno življenje, ljubi Boga nadvse in svojega bližnjega kot samega sebe! Išči resnico, išči Božje kraljestvo v globinah svojega srca! Odpovej se svetu in njegovi razpuščeni materiji in skušaj v sebi prebuditi življenje duha! Moli, išči Božji red in se ravnaj po njem!' - pa boš te besede namenil popolnoma gluhim ušesom! Rogal se ti bo, ti obrnil hrbet in rekel: 'Po beri se, pobožnjakarski norec, ne razburjaj me s svojo neumnostjo, sicer me boš prisilil, da ti bom primazal klofuto!
7 Povej Mi, kaj bi potem še lahko storil zoper takega mesenega razuzdanca, če, recimo ne bi imel državne oblasti?! Če bi ga opomnil še drugič, lahko pričakuješ še hujšo grobost, kot je bila prva! Kaj potem?
8 Pred njegovimi očmi boš naredil čudež! Mu bo morda to odprlo ušesa in oči? O glej, to bo imel za čarovnijo in bo rekel: 'Se več takšnih zabavnih trikov!' - toda brez škode

zanj, sicer se te bo lotil in se bojeval s teboj na življenje in smrt; in če mu ohromiš ude, ti bo postregel z najstrašnejšimi kletvami!
9 Zato nečistnik ni le čutni grešni kozel, ampak v svoji razdraženosti tudi zelo hudoben človek; poln je divjega ognja ter slep in gluh za vse duhovno, dobro in resnično. Razbojnika spreobrneš veliko prej kot pravega nečistnika in prešuštnika."

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 4